

ΕΛΛΗΝΙΚΑ Στ' - Επανάληψη ΕΝΟΤΗΤΑ 1

Ταξίδια, τόποι, μεταφορικά μέσα

Λύσεις εργασιών 07/05/20

Όνομα: _____

Ημερομηνία: 04/05/2020

Οι ασκήσεις μπορούν να συμπληρωθούν στο παρόν φυλλάδιο, εφόσον υπάρχει η δυνατότητα εκτύπωσης ή να καταγραφούν στο τετράδιο, σημειώνοντας πρώτα τον αριθμό της άσκησης.

«Ταξίδι στο κέντρο της γης» του Ιούλιου Βερν

Ο καθηγητής ορυκτολογίας Ότο Λίντενμπροκ, ο ανιψιός του Άξελ και ο Ισλανδός οδηγός τους Χανς, βρίσκονται μπροστά σε ένα αδιέξοδο...

Το νερό που είχαμε, δε μπορούσε να βαστάξει περισσότερο από τρεις μέρες. Και δεν είχαμε πολλές ελπίδες να συναντήσουμε εδώ καμιά πηγή. Φάγαμε στενοχωρημένοι το βράδυ, ήπιαμε μια γουλιά νερό, και κοιμηθήκαμε. Πρωί-πρωί αρχίσαμε πάλι τη πορεία. Η γαλαρία εξακολουθούσε να προχωρεί απέραντη. Περπατούσαμε αμίλητοι, σαν τον Χάνς. Ο δρόμος τώρα δεν ανέβαινε, μου φαινόταν, κάποτε μάλιστα σα να κατέβαινε. Δυστυχώς όμως τα στρώματα εξακολουθούσαν να είναι πάντα τα ίδια. Το ηλεκτρικό φως έκανε ν' αστράφτουν λαμπρά τα πολύχρωμα μάρμαρα, που τώρα συναντούσαμε. Στα περισσότερα αυτά μάρμαρα, διακρίναμε ίχνη πρωτόγονων ζώων, βλέπαμε όμως και τελειότερα ζώα, κάποτε μάλιστα και ψάρια απολιθωμένα και πρωτόγονα ερπετά.

Ήταν φανερό πως ανεβαίναμε την κλίμακα των ζώων, πού ο άνθρωπος βρίσκεται στην κορυφή της. Μα ο καθηγητής προχωρούσε αδιάφορος, σα να μην έβλεπε. **Περίμενε δυο πράγματα: ή να βρει ένα πηγάδι κάθετο και να μπορέσουμε να κατέβουμε, ή να συναντήσουμε κανένα ανυπέρβλητο εμπόδιο, που να μας κλείνει το δρόμο.** Έφτασε όμως το βράδυ, χωρίς να πραγματοποιηθεί καμία από τις ελπίδες αυτές.

Η δίψα άρχισε να μας τυραννά. Την Παρασκευή, το μικρό μας караβάνι χώθηκε πάλι μέσα στις λοξές διαδρομές της γαλαρίας.

Ύστερα από δεκάωρη πορεία, παρατήρησα πως **η αντανάκλαση των ηλεκτρικών φαναριών μας, στα τοιχώματα, λιγότευε καταπληκτικά. Δεν περνούσαμε πια μέσα από μάρμαρα κι ασβεστόλιθους, μα από κάποια άλλα μαύρα τοιχώματα.**

- Ανθρακωρυχείο! φώναξα.
- Ανθρακωρυχείο χωρίς ανθρακωρύχους! αποκρίθηκε ο

Θεός μου.

- Ε, ποιος ξέρει...

- Εγώ ξέρω! αποκρίθηκε ο καθηγητής με ξερό τόνο. Είμαι βέβαιος πως η γαλαρία αυτή ανάμεσα στα κάρβουνα, δεν έγινε από ανθρώπινα χέρια. Μα οπωσδήποτε δε με ενδιαφέρει. Είναι η ώρα να δειπνήσουμε!

Μετά το δείπνο, οι δυο μου σύντροφοι ξάπλωσαν, τυλίχτηκαν στις κουβέρτες τους και βυθίστηκαν αμέσως στον ύπνο. Εγώ όμως δεν μπόρεσα να κοιμηθώ, και μετρούσα τις ώρες ίσαμε να ξημερώσει.

Το Σάββατο το πρωί, ξεκινήσαμε πάλι. Ύστερα από είκοσι λεπτά φθάναμε σ' ένα μεγάλο κοίλωμα. Παραδέχτηκα τότε πως χέρι ανθρώπου δε μπορούσε να σκάψει αυτά τα κάρβουνα. Από πάνω ο θόλος δεν ήταν καθόλου στερεός, κι ήταν θαύμα πως μπορούσε ακόμα να κρατιέται.

Παρ' όλες τις θεωρίες του καθηγητή, σκεφτόμουν ότι για να υπάρχουν κάρβουνα σε τόσο βάθος, ασφαλώς τρομακτική φωτιά έκαιγε μέσα στα σπλάχνα της γης. Ή επίδραση της θερμότητας αυτής γινόταν αισθητή ίσαμε τη φλούδα της γης. Τα φυτά, πού δεν τα ζωογονούσαν οι ευεργετικές ακτίνες του ήλιου, δεν είχαν τότε μήτε άνθη μήτε μυρωδιά. Οι ρίζες τους όμως αντλούσαν μεγάλη δύναμη από τα θερμά στρώματα της σφαίρας. Δέντρα υπήρχαν λίγα, Βλάσταιναν όμως τεράστια χόρτα, γιγάντια ρείκια, κι ακριβώς από αυτή την πλουσιότατη φυτεία σχηματίστηκαν οι γαιάνθρακες.

Όλες αυτές τις σκέψεις τις έκανα μόνος μου, την ώρα που κοιτάζα τα απέραντα πλούτη του ανθρακωρυχείου, όπου μας έριξε η τύχη. Πιθανότατα, ποτέ οι άνθρωποι δε θα κατεβούν ίσαμε εδώ κάτω, και δε θα εκμεταλλευτούν αυτόν τον πλούτο!

- Εμπρός! φώναξε ο Θεός μου.

Εξακολουθήσαμε πάλι την πορεία. Εγώ λησμονούσα κάπως τους κόπους, γιατί χανόμουν σε γεωλογικές ονειροπολήσεις. Η πορεία μας στο ανθρακωρυχείο βάσταξε ίσαμε το βράδυ. Με δυσκολία κρατούσε ό Θεός μου το θυμό του, βλέποντας πως ο δρόμος προχωρούσε διαρκώς οριζόντια. Το σκοτάδι ήταν τόσο βαθύ, πού δεν μπορούσαμε να το διαπεράσουμε μακριά με το ηλεκτρικό φως, και να δούμε πως προχωρά ό δρόμος. Είχα πια απελπιστεί πως δε θα τελείωνε ποτέ, όταν έξαφνα, στις έξι το βράδυ, ένας αδιαπέραστος τοίχος παρουσιάστηκε μπροστά μας. Δεξιά, αριστερά, πάνω, κάτω, πουθενά διέξοδος! Φτάσαμε στο τέλος της γαλαρίας!

Ιούλιος Βερν, «Ταξίδι στο κέντρο της Γης»

1. Προσπαθώ να απαντήσω στις παρακάτω ερωτήσεις:

A) Τι περίμενε ο καθηγητής να βρει κατά την πορεία τους μέσα στη γαλαρία;

Ο καθηγητής περίμενε να βρουν είτε ένα κάθετο πηγάδι για να μπορέσουν να κατέβουν, είτε ένα ανυπέρβλητο εμπόδιο που θα τους έκλεινε το δρόμο.

B) Για ποιο λόγο λιγόστεψε η αντανάκλαση των ηλεκτρικών φαναριών που κρατούσαν οι ήρωές μας;

Η αντανάκλαση των φαναριών λιγόστεψε, επειδή τώρα πια δεν περπατούσαν ανάμεσα σε μάρμαρα και ασβεστόλιθους, αλλά ανάμεσα σε σκούρα, μαύρα τοιχώματα.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

1. Να μεταφέρετε την πρόταση σε όλους τους χρόνους.

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	Προσπαθώ και θέλω να πετύχω τους στόχους μου.
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	Προσπαθούσα και ήθελα να πετύχω τους στόχους μου.
ΑΟΡΙΣΤΟΣ	Προσπάθησα και θέλησα να πετύχω τους στόχους μου.
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ (έχω + ρήμα)	Έχω προσπαθήσει και έχω θελήσει να πετύχω τους στόχους μου.
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ (είχα + ρήμα)	Είχα προσπαθήσει και είχα θελήσει να πετύχω τους στόχους μου.
ΜΕΛ. ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΤΙΚΟΣ	Θα προσπαθώ και θα θέλω να πετύχω τους στόχους μου.
ΜΕΛ. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ (ΣΤΙΓΜΙΑΙΟΣ)	Θα προσπαθήσω και θα θελήσω να πετύχω τους στόχους μου.
ΜΕΛ. ΣΥΝΤΕΛΕΣΜΕΝΟΣ (θα έχω + ρήμα)	Θα έχω προσπαθήσει και θα έχω θελήσει να πετύχω τους στόχους μου.

2. Να μετατρέψετε τις προτάσεις στο χρόνο που σας ζητείται.

✘ Ερευνώ και διαβάζω για το κάστρο του Κολοσσιού.

(Παρακείμενος) Έχω ερευνήσει και έχω διαβάσει για το κάστρο του Κολοσσιού.

✘ Οι άνθρωποι δοκιμάζονται σε νέες και δύσκολες συνθήκες.

(Μέλλοντας συνοπτικός) Οι άνθρωποι θα δοκιμαστούν σε νέες και δύσκολες συνθήκες.

✘ Άκουσα και διάβασα πολλά για το βυθό της θάλασσας.

(Παρατατικός) Άκουγα και διάβαζα πολλά για τον βυθό της θάλασσας.

✘ Κάθε καλοκαίρι συναντιόμαστε και διασκεδάζουμε όλη η παρέα.

(Μέλλοντας εξακολουθητικός) Κάθε καλοκαίρι θα συναντιόμαστε και θα διασκεδάζουμε όλη η παρέα.

3. Να μετατρέψετε τα ρήματα στο πρόσωπο και στο χρόνο που σας ζητείται.

ΡΗΜΑ	ΠΡΟΣΩΠΟ	ΧΡΟΝΟΣ	
πλένομαι	α' πληθυντικού	ενεστώτας	εμείς πλενόμαστε
μολύνω	γ' ενικού	αόριστος	αυτός μόλυνε
κατακρίνω	β' πληθυντικού	παρακείμενος	εσείς έχετε κατακρίνει

4. Να εντοπίσετε τους χρονικούς και τοπικούς προσδιορισμούς (επιρρηματικούς και εμπρόθετους) στις παρακάτω προτάσεις και να τους καταγράψετε σε δύο στήλες στο τετραδίό σας.

	ΧΡΟΝΙΚΟΪ: σε ένα λεπτό ποτέ	ΤΟΠΙΚΟΪ : πίσω στο βουνό στο πόδι μου στο γραφείο μου κοντά πάνω στο Παρίσι
- Σε ένα λεπτό, κάνε πιο πίσω σε παρακαλώ. αργότερα
  - Ποτέ μου δεν είδα τέτοιο πλοίο. όταν το επιτρέψει ο καιρός
  - Αργότερα, έχουμε τηλεδιάσκεψη με τη δασκάλα μας. καθώς χόρευα
  - Θα πάμε εκδρομή στο βουνό, όταν το επιτρέψει ο καιρός. το απόγευμα
  - Καθώς χόρευα, ένιωσα έναν έντονο πόνο στο πόδι μου. μόλις αντιλήφθηκα
  - Το απόγευμα θα μελετήσω στο γραφείο μου. εχθές
  - Μόλις αντιλήφθηκα το μέγεθος της καταστροφής, έτρεξα κοντά τους να βοηθήσω. αύριο
  - Μήπως είδες εχθές αν άφησα τα γυαλιά μου πάνω στο κομοδίνο;
  - Θα επισκεφτώ αύριο διαδικτυακά το Μουσείο του Λούβρου στο Παρίσι.